

|| 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς. Πρβλ. πατρικός, πάτριος, πατρίς.

πάτος. Πάτημα, path. || ἐκτὸς πάτου. 'Απάτητος, untrodden, Παρμενίδης 1.27 οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκ τὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε.

πατρικός. Πατρικός, paternal, Δημόκριτος 228.6 οὕτω δὲ καὶ οὔτοι (sc. οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες), ἣν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι. Πρβλ. πατήρ, πάτριος, πατρίς.

πάτριος. Πάτριος, ancestral, Δημόκριτος 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πατρίς.

πατρίς. Πατρίδα, native land, Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πάτριος.

παύειν 1. Παύω/ἐμποδίζω, stop/stop from, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τὸ γεν παύοιμιν ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμὸν 'Αρχύτας 3.14 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ἐὼν) (sc. ὁ λογισμός) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε **2.** Παύω/σταματῶ, bring to an end, Παρμενίδης 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης **3.** Καταπαύω, cease, 'Εμπεδοκλῆς 111.3 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος 'Αρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθείς. || παύεσθαι (συνών. λήγειν). Παύω/σταματῶ, cease/abate, 'Εμπεδοκλῆς 136.1 οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηχέος;

παῦρος. 'Ολίγος/βραχύς, short, 'Εμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν. Πρβλ. βραχύς, ὀλίγος.

πάχος. Πάχος, fatness/bulk, Ζήνων 1.3 εἰ δὲ ἔστιν (sc. τὸ ὄν), ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθος τι ἔχειν καὶ πάχος καὶ ἀπέχειν

αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχει π ά χ ο ς, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴῃ. Πρβλ. παχύς.

παχύς 1. Χονδρός, fat, Διογένης 6.20-21 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) ὅπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται π α χ ε ῖ α· ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ μικρὸν ἤττον π α χ ε ῖ α ἐκείνης **2** (συνών. πυκνός, ἀντίθ. ἀραιός, μανός). Πυκνός, thick, Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν π α χ ὺ ν αἰθέρα Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν π α χ ὺ τ α τ ο ν ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνε-ται ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροῶδες γίνεται. Πρβλ. πάχος.

πέδαι. Δεσμά, fetters, Παρμενίδης 8.14 Δίκη χαλάσασα πέ-δ η σ ι ν .

πεδᾶν. Δένω/ἀναγκάζω, bind/constrain, Παρμενίδης 8.37 ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐ π έ δ η σ ε ν οἶκον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 10.6 εἰδήσεις δὲ καὶ σφαιρὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφυ τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐ π έ δ η σ ε ν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

πείθειν. Πείθω, persuade, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παρφα-μεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν π ε ῖ σ α ν ἐπιφραδέως Ἀρ-χύτας 3.14 π ε ῖ σ α ς ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν. || **πείθεσθαι 1.** Ὑπακούω, obey, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ π ε ῖ θ ε-σ θ α ι ἐνὸς Δημόκριτος 248 ὁ νόμος ... τοῖσι γὰρ π ε ι θ ο μ έ-μ έ ν ο ι σ ι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται **2.** Πείθομαι, be persua- ded, Ἡράκλειτος 104 δήμων αἰδοῖσι π ε ῖ θ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον π ε ι σ θ έ ν τ ε ς. || Παρμενίδης 8.39 ὅσσα βρο-τοὶ κατέθεντο π ε π ο ι θ ό τ ε ς εἶναι ἀληθῇ.

πειθώ. Πειθώ, persuasion, Ἐμπεδοκλῆς 133.3 π ε ι θ ο ὤ ς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 51 ἰσχυρό-τερος ἐς π ε ι θ ὶ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 181 κρείσσοων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον π ε ι θ ο ῖ ἤπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθρῃ μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμον, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον π ε ι θ ο ῖ οὐκ εἰκὸς